

DIEGO GÓMEZ. President d'Escola Valenciana, Federació d'associacions per la Llengua.

La pedagogia del rei Jaume I

Article publicat a la secció d'Opinió del Levante-EMV el 9/10/07

La figura potent, rellevant i atractiva del rei Jaume I porta ja un grapat d'anys sent el referent didàctic de les nostres escoles, de les escoles del País Valencià que identifiquen les nostres senyes d'identitat, les nostres festes i tradicions, i el nostre patrimoni cultural i lingüístic amb la reivindicació de la celebració del 9 d'Octubre com a Diada Nacional de tots els valencians i valencianes.

Ara que el Consell de la Generalitat i les Corts fan una proposta d'anomenar l'any vinent, l'any del rei Jaume I, en la celebració dels huit segles del seu naixement, no cal més que aprofitar l'avinentesa per a dir que ja era hora. El rei Jaume no ha de servir sols per a omplir-se la boca reivindicant el regne de València, per a recordar la seua figura de jurista, per a embolicar-se amb la senyera per un dia i per a dur flors al seu monument. El rei Jaume I ha de continuar sent la imatge pedagògica de l'escola en valencià, d'eixa escola que es construeix dia a dia amb la intenció potenciadora de la nostra imatge com a poble dins d'un món cada vegada més multicultural i multilingüe.

I a hores d'ara, quan el desfici urbanístic i la desfeta del nostre territori es fa sentir també a les aules quan intentem explicar al nostre alumnat, l'existència de l'horta de València, la necessitat d'un consum responsable o la sobreexplotació del nostres recursos naturals entre d'altres, per què no utilitzar també les ensenyances del rei conqueridor i recordar el coneixement, l'estima i la defensa del seu territori en el tractat d'Almizra (1244)? Front a les exigències castellanques d'apropiar-se de la ciutat de Xàtiva i, després d'escoltar als seus assessors, va dir: «donar Xàtiva és com obrir una porta en una paret mitgera». Aquest 9 d'Octubre hem de reivindicar el nostre País, les nostres comarques, els nostres pobles, hem de redescobrir als ulls de tots els valencians i valencianes, els d'ací i els nouvinguts, un territori digne, amb un passat i amb un futur sostenible per a les futures generacions.

Possiblement, Canal 9 no retransmetria en directe l'entrada triomfal del rei a la ciutat de València, postser perquè l'esdeveniment estaria cobert per les càmeres de TV3 i no caldria confondre a l'electorat, així com continuar negant la unitat de la llengua i demanar el tancament de les emissions d'un dels mitjans de comunicació vertebrador d'allò que el rei Jaume va construir sota el nom de Corona d'Aragó.

Però, malgrat tot el desfici, aquest 9 d'Octubre hem de continuar reivindicant els nostres drets i les nostres llibertats per continuar construint un País democràtic i participatiu, i d'això a les nostres escoles i instituts en volen continuar sabent i aprenent. El rei Jaume no acceptaria cap imposició, negociaria i escoltaria, utilitzaria la seua pedagogia de consens i sobretot sabia respondre a les necessitats bàsiques i reals del seu poble.

El 9 d'Octubre de 2007, quan es tanca també la celebració dels 300 anys de la desfeta d'Almansa i a punt de recordar els 75 anys de la signatura de les Normes de Castelló, la pedagogia del rei Jaume té continuïtat en cridar en veu alta a la nostra societat, que el valencià és qüestió de tots i de totes, també dels polítics, també dels

nostres representants. El valencià no ha d'estar en el centre de les batalles polítiques, no pot ser l'arma per atraure o menysprear els vots dels ciutadans i ciutadanes. El valencià és l'eix transversal que ens uneix, que ens projecta cap al futur com a poble, que vertebrava el nostre territori i la nostra cultura. El valencià és la raspa del peix que sustenta el nostre futur.